

LINK

Ontmoetingsseminars

Jeruzalem Seminars

Een zich herhalend scenario

Dauwe van der Stuis
Jeruzalem, mei 2007

Met grote letters schreeuwt de poster je aan: “Verdedigings muur twee! (in het Engels defence shield) Chomat Magen 2!” Chomat Magen was de naam voor de actie van Israel in de Westbank in het vroege voorjaar van 2002. Het was toen een antwoord op de tweede Intifada en een poging om wat genoemd werd de “infrastructuur van de terreur” te vernietigen. Aan Palestijnse kant werd het de invasie door Israël genoemd. Het betekende naast veel verwoesting en menselijke ellende ook het feitelijke einde van de wording van de Palestijnse staat.

De Westbank is daarna niet anders dan een mozaïek van stukken land grotendeels van elkaar gescheiden. In Israël overheerst het wantrouwen en de angst ten opzichte van de Palestijnen. Beide kanten benadrukken dat er geen partner is om mee te praten. En nu bijna een jaar na de tweede catastrofale

oorlog in Libanon wordt er weer geschoten. Dagelijks landen raketten uit Gaza op Sederoth, een klein en armoedig stadje in het zuiden van Israël. Dagelijks voert Israel aanvallen uit op Gaza. Het wantrouwen en de angst zijn alleen maar toegenomen. Vanuit dat wantrouwen en de vertwijfeling

dat er ooit een einde aan komt (We hebben nog minstens honderd jaar oorlog, zeggen velen) roept men op: nieuwe acties, harder toeslaan, vernietig de terreur!

Protesten tegen Olmert en Peretz

De beelden uit Sederot van vluchtende en angstige bewoners komen meer dan groot in de media. De Israëlische lezers zien van de andere kant, meestal

alleen de beelden van onderling vechten- de Palestijnen. De Palestijnen krijgen van hun voorlichters vooral te horen hoeveel schade het Israëlische leger heeft aanricht. Elke kant heeft zijn eigen pijn en de ander is alleen maar de vijand, bedreigend en gevaarlijk.

Wat opdoemt, lijkt een zich herhalend scenario: de beslissingen tot felle acties: uitschakelen en vernietigen en de daarbij behorende reacties van wraak en tegengeweld hebben we al zo vaak kunnen zien. De oproep tot een “tweede verdedigingsmuur” is een uiting van een dergelijk scenario.

Ik maak een foto van de poster. De ironie van de reclameposter eronder is groot. Daar wordt reclame gemaakt voor een sportschool: Chinese *niet klassieke* vechtsport.... De oproep daarboven tot actie en redding van Sederoth en de Negev is daarentegen bijna *klassiek* gaan worden.

In deze sfeer van opnieuw oplaaierend geweld, van moedeloosheid en uitzichtloosheid maken we ons op het komende ontmoetingsseminar van CoME te organiseren. Naar traditie weer op Cyprus: een ei-

land en een veilige plaats. Ik heb meer dan respect voor de komende deelnemers aan dit seminar die het wagen tegen de ‘geest van de tijd’ in te gaan. Een inspirerend voorbeeld en een scenario dat zich naast het zwarte scenario ook weer herhaalt!

Seminar in Oktober: voor allen die in Israel zijn geïnteresseerd

16-26 oktober Kaderreis voor Kerk en Israël vrijwilligers

Door de eeuwen heen is Israel het doel geweest van ontelbare pelgrims. Tot op de huidige dag kun je je afvragen of de ‘moderne’ toerist zich onbewust ook niet laat leiden door die duizenden jaren oude tradities van pelgrimage.

In dit seminar gaan we in de voetsporen van die vele pelgrims – Joden, Christenen en Moslims – die het “Heilige Land”, de “Heilige plaatsen”, de “Heilige stad” als doel hadden gekozen voor hun reis.

Aan de hand van hun verslagen, teksten, indrukken maken we kennis en worden we ingeleid in de motivaties en doelstellingen van de grote religies ten aanzien van het land Israël.

We ervaren zelf tijdens het seminar wat het betekent op reis te zijn in een ‘omstreden’ land.

Het seminar is een afwisseling van leren in de vorm van lezingen en verhalen en leren door samen diverse plaatsen te bezoeken.

Programma:

www.pkn.nl/site/uploadedDocs/Programma_voor_reis_Pelgrimeren_internet.pdf

Data:

16-26 oktober 2007

Reisleiding:

Douwe van der Sluis,
Marieke den Braber

Kosten:

ongeveer 1200 Euro p.p. (op basis van 2-persoonskamer en half pension; inclusief vlucht en diverse belastingen; exclusief annuleringsverzekeringen).

Opgave:

Uiterlijk 1 augustus
bij Marieke den Braber.

Informatie:

Marieke den Braber
email: m.den.braber@pkn.nl
Tel.: 030-8801865

Een bizarre ervaring

Japke van Malde
april 2007

Eind april vond de jaarlijkse studiereis van de Pabo van Hogeschool INHOLLAND plaats naar Israël en de Palestijnse gebieden. Er waren 12 deelnemers aan deze reis en we reisden samen met een groep van 10 jongeren van de Doopsgezinde Gemeente in Aalsmeer. Al waren er ook gescheiden programmaonderdelen, veel hebben we toch gezamenlijk gedaan, zoals excursies, bezoeken aan instellingen en transfers.

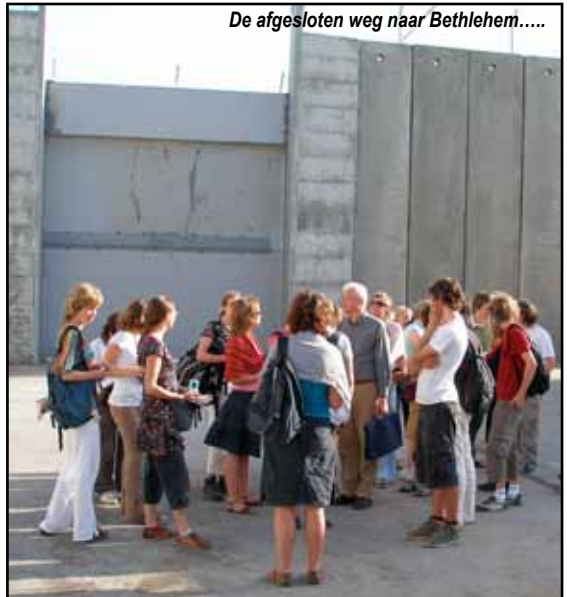
Het was geen gewone toeristenreis, al bezochten we natuurlijk de bijbelse plaatsen en hoorden we de verhalen die daar bij passen. De achterliggende gedachte hiervan is dat Pabo studenten (en jonge docenten) de bijbelverhalen elke week aan kinderen vertellen en daar hun eigen beeld bij hebben. De deelnemers waren het er unaniem over eens dat hun eigen voorstelling van zaken niet paste bij de plaatsen die we bezocht hebben. Christelijke plaatsen zijn meestal bebouwd met een kerk die herinnert aan de bijbelse gebeurtenis. Een totaal ander beeld dan de platen in kinderbijbels, en men vroeg zich af of je de verhalen nu anders moet gaan vertellen.

Naast deze activiteiten was er een ander belangrijk doel van deze reis: de ontmoeting met de mensen die in Israël en de Palestijnse gebieden wonen. Dit heeft op alle deelnemers de meeste indruk gemaakt. We trokken enkele dagen op met studenten van de School of Education David Yellin (in Jeruzalem) en daardoor is het besef doorgedrongen dat wij als Nederlanders op grond van het nieuws en de krantenberichten soms wel heel erg eenvoudig oordelen over

de situatie hier. Degenen met een christelijke achtergrond vertelden dat het zo vanzelfsprekend lijkt de kant van de joodse bewoners te kiezen, maar nu de verhalen gehoord zijn van de andere kant, wordt het beeld genuanceerder. Hoe moet je dat thuis duidelijk maken aan mensen die hier nooit zijn geweest, maar wel hun oordeel klaar hebben?

We bezochten weer enkele scholen, onder meer Hand in Hand, waar Arabisch en Hebreeuws wordt gesproken om de kin-

De afgesloten weg naar Bethlehem.....

deren de taal van de “ander” te leren - een eerste voorwaarde om elkaar te leren verstaan! Hier maakten we nog een blunder bij het uitdelen van cadeautjes voor de kinderen: de ballonnen die we meegenomen hadden bleken wit en blauw te zijn, precies de kleuren van de Israëliische vlag. Daar hadden we niet bij nagedacht, maar het bleek gevoelig te liggen voor de Arabische schoolbevolking, een leerzame ervaring voor ons!

We bezochten ook een bedoeïenendorp, dat was totaal anders dan iedereen verwachtte: geen mensen in tenten, maar een piepklein, rommelig dorp met huizen waar een deel van een grote bedoeïenestam woont. We spraken de zoon van het stamhoofd die vertelde hoe het leven als bedoeïen is. De meeste deelnemers wisten niet dat deze bevolkingsgroep ook in stenen huizen in het land Israël woonde. De verwarring werd groter: Palestijnen, Arabieren, Joden, Israëliërs, Druzen, Bedoeïenen; het duizelde iedereen.

In Jeruzalem werden we officieel ontvangen in het gemeentehuis, en we waren toen al kritisch genoeg om te merken dat dit meer om de vorm dan om de inhoud ging. Omdat er ook studenten van David Yellin bij waren, ontdekten ze dat hier een politiek correct praatje werd gehouden en hoorden ze van de Israëliische studenten hoe die er over dachten.

Wat ook een onuitwisbare indruk heeft gemaakt is het bezoek aan Bethlehem (waarvoor je door de muur moet lopen) en de ontmoeting met de jongeren daar. Door onze contacten met Toine van Teeffelen (een Nederlander die werkt voor het pro-

ject Open Windows) kregen we de kans ons te verdiepen in het leven van de jeugd daar. Eén van de Palestijnse jongeren vroeg hoe de Nederlandse jeugd de vrije tijd vult en wat hen gelukkig maakt. Toen dezelfde vraag ook aan hem werd gesteld, vertelde hij dat het leven voor hem weinig vreugdevols te bieden heeft. Hij voelt zich opgesloten en heeft niets om naar uit te kijken. Ook de andere jongeren vertelden dat het leven vooral saai is. Dat schokte de Nederlanders en toen wij er weer uit mochten (door de muur) werd menigeen wat triest van het idee dat we zo weinig voor deze mensen kunnen doen. Wij gaan lekker terug naar huis, hebben alle mogelijkheden om geld te verdienen en uit te gaan – en zij blijven achter in een stadje waar weinig te doen is en waar ze niet uit kunnen.

“Bizar”, dit woord viel vaker tijdens de dagelijkse terugblik: is het niet bizar om op straat naast een soldaat met geweer te lopen? Om te zien dat er een metershoge muur dwars door de stad loopt? Dat mensen daarachter soms op vernederende wijze worden gecontroleerd als ze er door willen? Dat joodse studenten de oude stad niet in durven, terwijl wij daar zorgeloos logeren? Dat taxichauffeurs soms doen alsof ze de weg naar de Damascuspoort niet weten? En ga zo maar door.

Al met al was het weer een indrukwekkende reis en tijdens de evaluatie werd gezegd dat men met meer vragen dan antwoorden terug naar Nederland ging. Een reis om nog lang over na te denken, die mede dankzij de samenwerking met Douwe van der Sluis van CoME zo succesvol verlopen is. U kunt de dagverslagen lezen op: www.indialooq.net

Een seminar huwelijk

Seminars brengen niet alleen groepen van ‘strijdende partijen’ (zie de doelstelling van CoME) partijen bij elkaar maar hebben ook een effect op het persoonlijke vlak.

Op het ontmoetingsseminar van 2006 op Cyprus hebben Jonathan en Ayeleth elkaar ontmoet. En daar kwam iets moois van. Op 11 mei 2007 met uitzicht op de muren van Jeruzalem stonden ze onder de Choepa, het huwelijksbaldakijn! Jonathan is committee member voor de Joods-Israelische groep. Maar dit jaar zal hij zijn aandacht ergens anders op moeten richten. Jonathan en Ayeleth zullen dan (Be’ezrat Hashem, Ihns Allah, zo-

als men hier zegt) de ouders van een baby worden. Van hier uit wensen we Jonathan en Ayeleth alle goeds toe en van harte gefeliciteerd!

Op het feest van hun huwelijk waren veel oud-seminaristen aanwezig, ook uit Ramallah. De seminars waren vaak het onderwerp van gesprek. Ze brengen de mensen naar elkaar toe, ook op deze manier!

Financiën

Bij deze uitgave van LINK vindt u traditie getrouw weer een giro acceptkaart. De invulling daarvan en het opsturen is geheel afhankelijk van uw goede wil. Van die goede wil zijn wij van onze kant weer afhankelijk of we door kunnen gaan met de organisatie van de 'ontmoetingsseminars'. Namens 'onze' mensen in het Midden-Oosten onze hartelijke dank aan alle goede gevers!

LINK is een uitgave van:

COmmunication Middle East

Algemeen secretaris

D.J. van der Sluis
Burgemeester Verstegenstraat 77
1551 TC Westzaan
Tel. 075-6402271
E-mail: do.sluis@wxs.nl
dosluis@netvision.net.il

Bestuurssecretaris

K. Mensink
Singel 63
3984 NV Odijk
Tel. 030-6561260
E-mail: akmensink@casema.nl

Bestuursleden Stichting C.O.M.E.:

K. Mensink (secretaris), A.B. Roda (penningmeester), J. van Melle (voorzitter), G.Opstelten, H. Ullersma, G.H. Lensink (leden)

DOMINASS ASSURANTIEN

Deze nieuwsbrief kon worden uitgegeven en gedistribueerd dankzij de financiële steun van onze partner in de projecten Dominass Assurantiën bv te Ochten, de predikanten-verzekeraar.
